

ÎNFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

CUPRINSUL:

I. C. Cătuneanu: Cum se aplică „Protocoalele“.
St. Penes: Oameni de inimă.
Ion I. Șerbu: Urlă Israelul.
† Traian Grozăvescu.
Take Papahagi: Maramurașul.
Pentru dl. Ministru Goga.
Pilde luminoase.
Ion Delapoiănă: Procesele noastre.
Cr. Ureche: Pentru statuia lui Porcu.
Ce face Ministerul de Interne.
Mișcarea L. A. N. C. în Aiud.
L. A. N. C. își face datoria.
Dl Bogdan-Duică către opinia publică.
Caius Bardoși: O precizare.
Ionel Neamțu: În tren.
Cea dintâi instituție de sănătate din Țară.
Știri din Alba-Iulia.
Informațiuni: Noul comitet al Soc. Acad. „Petru Maior“.
— Corespondenții ziarelor din Capitală în Basarabia. — Abraham Tanner din Câmpulung. — Moscova și Chișinău. — Jidanii părăsesc Palestina. — Ita. — Antisemitismul a izbucnit și în Anglia.

Un număr 12 Lei

Abonamentul 1 an 300 lei, 6 luni 150 lei

Redactor responsabil: Dr. LAZĂR ISAICU

Prim Redactor: CAIUS BARDOȘI

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Cum se aplică „Protocoalele“

Nimic nu a tulburat mai mult conducerea ocultă a Jidovimei de cât publicarea „Protocoalelor Înțelepților Sionului“. Prin toate mijloacele au încercat să zădărnicească apariția acestor cărți revelatoare. Când nu au isbutit, hipocriții Sionului i-au tăgăduit proveniența jidovească. Și cum astăzi influența jidovească stăpânește o enormă masă de creștini, cari nu cunosc machinațiunile subversive ale neamului lui Israel, sînt foarte mulți „goimi“ cari afirmă în cor cu Jidanii că „Protocoalele“ sînt apocrife.

Nu pentru neamul, de istorică rea credință și etern dușmănos față de Ne-Jidani, scriu aceste rânduri, ci pentru bieții creștini jidoviți în felul lor de a judeca, încercând a-i aduce la lumina adevărului nu prin fraze întortochiate, ci prin dovada faptelor concrete.

În „Protocolul“ III pagina 23, ediția Roger Lambelin, ¹⁾ înțlnim ast-fel formulat un punct din programul politicii jidovești față de „goimii“: „**Noi avem interesul ca rasa creștinilor să degenereze**“.

Cum se aplică în viața de toate zilele acest principiu prin fapte cari profită Jidanilor?

Nu vom desvălui aici nici plaga alcoolismului, întreținută, favorizată și sporită prin cărciumile jidovești din Maramureș, Ardeal, Bucovina, Basarabia și Moldova; ²⁾ nu vom de-

nunța nici literatura pornografică ticluită pentru uzul tineretului creștin; nici materia scandaloasă a filmelor de cinematografe, prin cari se aprinde imaginația copiilor și adolescenților pentru săvârșirea de isprăvi, a căror pedeapsă se ispășește în penitenciare.

Aducem ca documentare, alte fapte culese din nenorocita Rusie, unde bântue cu frenezie domnia jidovească; unde fără nici o rezervă politica „Înțelepților Sionului“, fixată în „Protocoale“, se aplică poporului rus, împușinat astăzi, prin perfida experiență conștient distrugătoare, de cinci ori mai mult de cât totalul victimelor secerate de războiu. Este suficient să reproducem un aspect din viața copiilor și adolescenților din Moscova spre a se convinge ori-ce creștin, cum înțeleg Jidanii, atotputernicii în Rnsia, să facă educația tineretului, să-i prepare pentru viitor spre binele lor și al patriei! Nu se poate aduce o dovadă mai convingătoare, că Jidanii lucrează sistematic, *ca rasa creștină să degenereze*, decât următorul articol luat din ziarul „Viitorul“ din 16 Dec. 1926. de unde se desprinde nu numai starea mizerabilă în care a pră-

nordul Basarabiei urmăresc cu strânsnicie, distrugerea și organică și morală a țărânimii. li îmbată și le iau mințile punând în alcool, fel de fel de substanțe adormitoare. (Nu-i mult de când am scris asupra unor cărciumari bucovineni, cari puneau în băuturi stupefiante, cum pun și cei dela Bălți.

„Ceeace ni se spune dela Bălți, că după ce țărani în cărciumi sunt aduși în nesimțire, sunt jefuiți, e îngrozitor.

Parcă am fi intrat într-o epocă de ruină națională, prin anume cărciumari, îndărjita să execute un plan, organizat într-ădins împotriva nației și statului românesc.“

„Dacă autorul acestor rânduri (cf. „Universul“ din 14 Ianuarie 1927) ar cunoaște politica jidovească, de distrucție sistematică a tot ce reprezintă forță și organizație creștină, mărturisită prin cuvintele: *noi avem interes ca rasa creștinilor să degenereze*, nu ar mai scrie „pare că...“ ci ar afirma precis că Jidanii prin „ofensiva alcoolismului“ nu fac, de cât execută un plan criminal, coprin în „Protocoale“.

bușit bolșevismul iudaic *materialul uman* de peste Nistru, dar și politica perseverentă de a împiedica, prin tr'o administrație incorectă, ori-că încercări de îndreptare făcute în diferitele căminuri, conduse exclusiv de pedagogi Jidani. Iată partea cea mai caracteristică a articolului alcătuit după datele unui ziarist strein, care a studiat dezastrul moral și material la fața locului.

„Un ziarist, făcând o nouă anchetă în Rusia, a trimis ziarului său „Daily News“ amănunte extrem de interesante asupra traiului milioanelor de suflete pe care bolșevismul le-a aruncat în cea mai cumplită mizerie materială și morală.

„Ancheta privește, în primul rând viața tineretului rus, dela cea mai mică vârstă până la adolescență și mai târziu.

„Miile de copii fără locuință, — pușlamalele, cerșetorii, hoții, alcoolicii și morfinomanii — au devenit o primejdie gravă traiului în Rusia sovietică.

„Toți sunt produsul războiului al revoluției și al foametei. Ei rătăcesc prin orașele principale dedându-se la o.ice vițiu închipuit și ncnchipuit. Trăesc în roiri, aproape ca șoarecii, prin ganguri, în clădiri părăsitate, iar în lunile de iarnă, dacă n'au emigrat ca păsările la sud, strecurându-se prin vagoane, se refugiază noaptea prin clăi de fân, în beciuri și prin podurile caselor, ori unde pot găsi cel mai mic adăpost.

„Sute din ei se pot vedea la miezul nopței în Moscova, alergând după locuri de adăpost, în murdăria de sub vechiul zid chinezesc. În timpul zilei rătăcesc pe străzi în cărduri, jefuind cojnițele vânzătorilor ambulanti, furând pungile femeilor. Apoi deodată în cete de 20 ori 30, năvălesc asupra unei mulțimi așteptând tramvaiul, stârnesc o confuzie momentană și dispar, după ce au jefuit câteva femei de gențile lor, de blănuri și chiar de pălăriile pe care le-au smucit depe cap.

„Numărul cocainomanilor — tineri sub 16 ani, — a crescut nu-

¹⁾ Ori-ce bun Român trebuie să citească traducerea în românește a „Protocoalelor“ făcută de I. I. Moța, Orăștie.

²⁾ Reproducem aici constatările făcute de ziarul „Universul“, prin pana distinsului ziarist B. Cecropice, privitoare la puștiile ce aduce alcoolismul în tot nordul țării întregite, cotropită de Jidani și exploatată de cărciumari din rasa lor:

„Dar după ce sunt jefuiți țărani, mai sunt și lăsați pradă alcoolizării. Da, sunt lăsați, cu bună știință.

„Fabricile de alcool ucigaș, își sporesc producția, din produsele țărănilor, luate pe nimic. Alcoolul e răspândit din belșug în cărciumi. Și anume cărciumari specialiști, ca cei din nordul Moldovei, ca cei din Bucovina, din Maramureș și din

mai în Moscova, atât de mult anul trecut, încât guvernul a fost silit să facă o anchetă. Redăm următorul pasaj dintr'un raport făcut de o comisie specială dela Rabotnaya Moscova :

„Ancheta la instituțiile de copii din Moscova arată un mare număr de cocainomani și alcoolici printre copiii fără cămin. Profesia lor fundamentală e furtul. Sunt și ucigași printre dâșii.“

„După mărturisirea lor proprie copiii prizează zilnic câte trei până la 5 grame de cocaină. Un gram de cocaină costă 10 shilingi în spelunci. Astfel un copil care prizează, trebuie să-și procure dela 1 liră și jumătate până la două lire și jumătate în fiecare zi pentru cocaină. O sumă destul de mare pe care totuși și-o procură. Cum? Numai prin furt.“

„Copiii cocainomani sunt tratați la un dispensar de narcotici, unicul în lume de acest soi, unde ziaristul s'a dus în urma invitației directorului dr. Dulwitch pe care l'a văzut la lucru tratând douăzeci și cinci din acești copii.

„Înfățișarea unora dintre tinerii de 8—9 și 10 ani, cu gurile lor întrecăscate, cu ochii intrați în fundul capului, cu obraji îngropăți, erau de plâns. Vre-o șeasă din ei erau în vârstă dela 10 la 16 ani, și mi-au fost descriși ca dintre cei mai vițioși.

„Au furat cu violență și au comis și alte crime. Toți erau victimele alcoolismului și al drogurilor.

„Cu toate că această instituție este singura de acest soi, totuși sunt zeci de colonii pentru copiii fără cămin, spitale și case de corecție, unde se fac încercări, nu totdeauna cu succes ca să oprească răspândirea narcoticelor printre tinerii aceștia nenorociți.

„Fondurile la dispoziție pentru această operă umană sunt limitate cu urmările inevitabile a insuficienței și a relei administrații.

„În privința relei administrații s'au făcut descoperiri de necrezut, cari în ultimul timp au sporit chiar în ziarele guvernamentale. Astfel „Pravda“, descriind 48 de căminuri de copii din districtul Sula, cu 2578 copii, declară următoarele;

„Reaua administrație, jaful și furtul fondurilor, domnesc în majoritatea acestor căminuri. Rațiile de mâncare nu sunt date în întregime, ingredientele sunt de proastă calitate. Educația și instrucția copiilor este abominabilă. Ma-

ioritatea personalului acestor căminuri n'au educația pedagogică. Se dedau vițiului în fața copiilor“.

„Copiii sunt instruiți prin frică și în multe din căminuri sunt bătuiți. Sunt îngroziți de spaimă ca să nu spună nimic din dezordinele ce au loc în căminuri“.

Față de această stare de lucruri se ridică, în mod firesc, întrebarea : Cum s'a ajuns la constituirea turmelor de copii, lipsiți de ori-ce educație și dedați tuturor vițiilor? Cum s'a ajuns la această animalizare?

Răspunsul este simplu : bolșevismul iudaic nu admite viața de familie : Jidani au introdus pentru societatea rusească, dar nu și pentru a lor, *comunismul sexual*.

Acum doi ani un muncitor francez numit Henry Béraud, cu idei comuniste, s'a dus să vadă raiul proletariatului din Rusia și în cartea lui intitulată „Ce que j'ai vu à Moscou“ (Introd. VIII.) definește ast-fel miezul comunismului semit de peste Nistru : „Il s'agit de coucher avec vos femmes, de piller vos maisons et d'éta-tiser vos enfants“.

Inchipește-ți, domnule cititor, această practică generalizată în ori-ce țară civilizată din Europa; inchipește-ți aplicarea moralei, infiltrată proletariatului rus de către teoreticianii jidani, că fecioria este o rușine; și vei înțelege imediat cum toate legăturile sociale s'au destrămat, toate obligațiile și drepturile s'au răsturnat, lăsând în urmă violuri, bestialitate, sălbătăcie, mizerie și pretutindeni, degenerare cu urmările-i cumplite în viitor. Te rog să notezi bine, domnule cititor, toate aceste consecințe sînt calculate *numai* pentru societatea creștină ! Jidani între ei știu să-și apere familia, să-și crească copii la ei acasă : nu admit să-li se facă educația, din fragedă vârstă, la instituțiile statului ! Acestea sunt bune numai pentru Ne-Jidani !

Dar poate că, cititorul puțin informat, îngăduitor prin firea lui românească, va obiecta că imoralitatea crescândă din Rusia sovietică, este produsul anonim al unei stări haotice; că nu este drept să o atribuie unei politici distrugătoare, ca fiind pornită precis din mintea perfidă a lui Israel.

Ori-ce om de bună credință se poate convinge deplin de proveniența jidovească a „Protocoalelor“, cu faimosul principiu : *noi avem interes ca rasa creștinilor să degenereze*, după ce constată că ei, Jidani, pun în practică acest principiu în Rusia, pe care ei o stăpînesc.

Ar fi de ajuns această concluzie. Totuși pentru „goimul“ cu mentalitatea jidovită, în așa grad în cât a perdut uzul bunului simț, mai aducem un fapt din care rezultă că în materie de destrăbălare sexuală, există o perfectă coincidență între programul din „Protocoale“ și iudeile personale ale unui pretins reformator de sînge jidovesc.

El nu este un simplu propagandist, nici de profesie comunist pentru a-și face o situație în viața publică, ci reprezintă o figură în galeria actuală a oamenilor politici francezi ; el are pretenția de a conduce destinele Franței prin instrumentul partidului socialist, al cărui șef este. Bine înțeles, el nu poate fi de cât jidan și se numește *Léon Blum*. Ascultați ce scrie în cartea lui, cu pretenții de filosofie socială, intitulată : „*Le Mariage*“. Ascultați, cum recomandă Jidanul să se desfășure în viitor viața socială și sexuală a fetelor de Francezi, pornind de la ideea că virginitatea, fecioria, este o aberație socială, ce trebuie înlăturată pentru fericirea generațiilor viitoare. Iată cum vede el lumea cea nouă, pe care o îndrumază către comunismul sexual :

„*Totul se va petrece pentru ele (fete) ca astăzi pentru băieți . . . Ele vor fi tot așa cum le vedeți în prezent . . . Ceia ce alterează sau degradează, este frica sau conștiința greșelii. Dar, urmând impulsivitatea naturii lor, fetele nu vor mai atinge principiile artificiale introduse în conștiința lor. Libertatea instinctului nu va strica deci frăgezimea tinereții lor. Ele se vor întoarce de la amantul lor tot așa de natural cum se întorc acum de la o conferință sau de la o prietenă la care au luat ceaiul . . . Virginitatea aruncată cu voioșie și din vreme nu va mai exercita această constrângere ciudată, făcută din rușine, din demnitate și un fel de frică.*“

Am tradus din cuvânt în cuvânt acest fragment din cartea lui Roger, Lambelin, intitulată „*L'Impérialisme d'Israel*“ pag. 232, citat după *Jean Maxe* din studiul acestuia : „*Bolschévisme de salon et Faisandisme juif*“, apărut în 1923.

Domnule cititor, după această acțiune de propagandă, isvorâtă precis din mentalitatea Jidanului Léon Blum, șeful partidului socialist din Franța, tot te mai îndoești că „Protocoalele“ cari propăvăduesc degenerarea creștinilor, sînt de proveniență jidovească? Tot te mai îndoești de existența planului criminal, parte integrantă a

acelui sistem politic, conceput de neamul lui Iuda spre a distrage societatea creștină?

Poate, că cu înclinarea D-tale spre o îngăduință specific românească, ai voi să aduci autorului semit circumstanța atenuantă, că asemenea rătăcire morală propăvăduiește, spre a fi aplicată pretutindeni, în ori-ce familie, și fără nici o restricție.

Te înșeli, Domnul meu! Iată dovada:

Jidanului Léon Blum i s'a pus întrebarea: „ți-ai crește D-ta fata după

principiile mai sus expuse“? Ascultă răspunsul, creștin imbrobodit la minte de propaganda iudaizantă! Ascultă și deșteaptă-te:

„Nici o chestiune nu m'a frământat mai mult, și nu ași putea încă să decid. Am renunțat de mult să mă găsesc de acord cu mine însu-mi. (cf. Roger Lambelin op. cit. pag. 232—22).

Acum te rog, domnule cititor, re-fiectează asupra ipocriziei jidovești și asupra credulității D-tale!

I. C. Cătuneanu.

Oameni de inimă

Di Nicolae Tecău originar din Sebeșul Săsesc — jud. Alba Iulia, de prezent în orașul Campbell Ohio America — ne este cunoscut nouă prin numeroasele colecte și ajutoare ce trimete de un șir întreg de ani, tuturor instituțiilor noastre naționale, avisate la ajutorul oamenilor de inimă.

Cea mai recentă faptă a dlui Nic. Tecău, demnă de remarcat, dar îndeosebi de imitat, este următoarea:

Profitând de frumosul obicei românesc a colindelor, dl Nic. Tecău împreună cu fiul său elev de liceu cu numele Nicolae, cu Marin Sinescu originar din Bodești jud. Vâlcea, cu Dumitru Popescu originar din Cernadja jud. Gorj, cu Const. Nestor originar din Galați și cu Emil Ramba originar din Calbor, jud. Făgăraș, au format o orchestră. Și au colindat la Crăciun și la Anul Nou pe la toți fruntașii români din Jomgstown și Cambell Ohio. Resultatul material al acestor colinde a fost suma de 154.50 Dolari, iar cel moral a fost desigur marea bucurie a îndepărtaților. Români, care au retrăit câte-va momente plăcute în datinele lor scumpe românești. Și aceste momente de reculegere sufletească, au oțelit și mai mult în credința strămoșească pe iubiții noștrii confrați!

Suma de 154.50 Dolari transformată în banii noștri face 28.190 Lei, din care Lei 14.050 s'au trimis pentru sanatoriu „Colibița“ iar restul de Lei 14.050 s'au trimis pentru Căminul Studentesc din Iași.

Priviți stim. cetitori! această faptă românească, și judecați cari dintre noi, cei din Țara românească ne putem pune pe aceiaș treaptă de însuflețire cu iubiții noștrii frați din America, numiți mai sus?....

După descrierea frumoasei fapte a dlui N. Tecău și soții nu pot în-

cheia scrisul fără a adresa câteva cuvinte celor visați.

Iubiții noștri *Frați Români* din America, în numele celor suferinzi în „Colibița“ și a studenților români din Iași, fără a avea mandatul acestora, dar din încredințarea „Înfrățirii Românești“, Vă aduc multe și sincere mulțumiri pentru frumoasa donațiune făcută celor două instituțiuni românești avisate la ajutorul public — și Vă rog să continuați cu statornicie a vă manifesta prin fapte ca Români — căci *calitatea de Român se dovedește prin fapte românești, nu prin vorbe românești*. Mai departe iubiților Frați, Vă amintesc, pentru ca să nu uitați, stăruiți și Vă adunați un capital bănesc corespunzător, și nu întârziați a vă înapoia în Patria Mamă

România, ale cărei hotare se întind azi dela Nistru până la Isovoarele Tisei și dela Dunăre până la Mare.

Dacă rămâneți acolo vă perdeți cu siguranță — dacă nu dvoastră, totuși fiii și ficele dvoastră, sau nepoții dvoastră abia vor mai ști ca prin vis că se trag din Români. — România Mamă are lipsă de brațul fiecărui Român, și îndeosebi de dvoastră Frații din America, care pe lângă un capital bănesc, ne veți aduce un capital neprețuit, de experiență, de putere și organizație de muncă, și de un suflet românesc oțelit printre streini. România noastră nu este cu nimic mai săracă ca America în ce privește bogățiile pământului! Și dacă conducătorii de azi ai țării, nu știu, sau nu înțeleg să știe, că au datorința să facă din România o țară stimată de toți, și temută de dușmani, să știți că se vor ivi din păturile mari ale poporului noi generații, care vor face din România Mare, o țară mai bogată, mai stimată și mai temută ca America! Vă așteptăm cu brațele deschise iubiți Frați din America! — Să veniți cu toți acasă, și cu puteri unite, să lucrăm la desăvârșirea *Măriei Patriei noastre!*

Șt. Penes

P. S. N. Am primit Lei 600, abonament pe anul curent. Vă mulțumim și Vă rugăm să stăruiți ca și ceilalți abonați să achite costul Revistei!

Urlă Israelul

La Varșovia, Paris și New-York, la Berlin și la Londra, ca și la Moscova, se țin întruniri. Sunt conduse de Kirschbraun, Pioche, Leon Blum, rabinul Wise și alți credincioși ai briceagului botezător. Se protestează împotriva României — acum ca și în trecut — că această țară, nu este nici mai mult nici mai puțin, decât „infernul poporului care de mii de ani a trebuit să îndure persecuțiile și umilirile popoarelor creștine“. Pricepeți, e vorba de „poporul ales“, a căruia patrie este „ubi bene“.

Se protestează împotriva studenției creștine, care nu e decât „o bandă de huligani“, împotriva guvernului român, care nu înăbușe excesele și pogromurile antisemite“, împotriva țării și chiar împotriva M. S. Regelui, „care tolerează aceste excese și pogromuri împotriva eвреilor“.

La 1867, era acelaș lucru. Și atunci Jidanii din toate colțurile lu-

mii — mai puțin impertinenți decât astăzi, ce-i dreptul — se plâneau și urlau prin zierele lor, că „poliția face vânatoare de jidani cu brutalitate desperată! Călăii (Românii) nu cruță nici bătrânețea, nici rangul. „Suntem persecutați, puși în fiare, suntem alungați peste graniță cu grămada... fanatismul crește și noi trăim sub amenințarea unei măcelării generale“.

„Fraților din occident! Ajuțați-ne, interveniți, strângeți rugămintele noastre, scăpați, scăpați pe frații noștri nefericiți din Moldova!, căci arestări pe stradă, jaful caselor și maltratări, este parola bandelor... și pana refuză de a zugrăvi scenele care le-ar putea găsi numai la sălbatici nu la creștini. Inchisorile sunt neîncăpătoare“ (O credem și noi pentrucă toți ar trebui aruncați acolo, unde să le putrezească ciolanele.)

In acești termeni se plâneau ji-

dovimea acum 60 de ani și acum 50 de ani. La fel se plânge astăzi, acelaș cântec, aceeaș jălanie țigănească de „cățele cari latră noaptea la lună“.

Azi, la Varșovia studenții jidani votează o moțiune și „protestează cu energie“ împotriva studenților români, cari având în fruntea lor pe prof. Cuza (qui ayant en tête le professeur Couza), „atacă și maltratează pe compatrioții lor jidani, în loc să se ocupe de nevoile poporului român“.

Moțiunea se termină cu un „apel către apărătorii egalității, libertății și fraternității din întreagă lumea“, pentru ca să înceteze odată toate „atacurile nedemne de o populație civilizată, împotriva populației jidovești“.

Moțiunea a fost trimisă și M. S. Regelui României, odată cu decorația dată de dl Duca deputatului jidan Wyschlicki.

Un alt deputat jidan tot din Polonia, afirmă că evreii consideră „cu dispreț“ și tratează „drept o rușine alianța Poloniei cu România“ și se cere la Washington pentru a se face intervenții la București.

În sala Wagram din Paris, procurorii umanității, pe cari guvernele românești îi primesc cu toate onorurile, urlă, în fața celor cari se îngrașă din bursele statului român împărțite de jidanul Mario Rogues, împotriva stărilor de nesuportat din țara românească, care „ar trebui să fie ștearsă de pe harta Europei, pentru că a furat Basarabia dela Soviete“.

Se cere să se facă intervenții pela L. N. („Liga Nebuniilor“), reclamându-se că „Mii de evrei au căzut morți sub armele intelectualilor români și cadavrele acestora au umplut străzile Bucureștilor, Iașului, Chișinăului și Ploeștilor“.

În sala de baluri a hotelului „Astor“ din New-York se ține „o mare întrunire de protest contra exceselor românești“¹.

Intrunirea a fost convocată de „American Jewish Congress“ și s'a spus din partea marelui rabin St. Wise, că „jidanii au venit în țară odată cu Români și că au trăit aici cu sute de ani înainte de ce Regele României și străbunii săi, Hohenzollernii, au pus piciorul pe a-hest pământ“.

^c „Dacă România are ambiția de a

fi una din cele mai înverșunate persecutoare a Jidanilor după Rusia, atunci să țină minte România că, **Tarul a murit, dar Jidanii trăesc încă!**?) Ai auzit, Domnule Goga? Tarul a murit, dar Jidanii trăesc încă!

Alături cu minciunile și calomniile ordinare pornite dela ușa cortului țigănesc, curg amenințările cu boicotul produselor românești (oare ce-ar fi dacă am face și noi un boicot?) și împotriva M. S. Regelui nostru.

În Iugoslavia școlile și bisericile românești au fost închise. Ce am făcut noi împotriva Sârbilor? Am calomniat, am bârfit sau amenințat? Nimic din toate acestea!

La noi câți-va jidănași sunt scuturați puțin de perciunii soioși și îndată urlă jidovimea din lumea întreagă, iar ministrul Petrovici (tovarășul de afaceri a lui Wurmbrandt) îi scutește să frecventeze cursurile în ziua de Sâmbăta.

Presa românească, „Universul“, „Indreptarea“ și „Viitorul“, cere sau să fim drepti, se milogesc și cerșesc cu un glas lipsit de cel mai elementar simț de demnitate, organizațiilor jidovești să dea desmințirile necesare.

Guvernul face și el la fel. Jidanii nici gând nu au. Ne sfidea ză și ne întreabă impertinent: Ce desmințiri și de către cine?

În schimb însă ziarul „Renașterea Noastră“, organ național evreesc, se grăbește să dezavueze pe rabinul Boris Reicher dela București, care a scris un articol împotriva Polonilor, pentru că „presa polonă, rău informată, luându-l pe dr. Boris Reicher drept exponent al evreimei din România, tună și fulgeră în contra acestei evrejimi“.

Noi credem, odată pentru totdeauna, că trebuie să se isprăvească cu această politică de târguială, de cerșetori.

Guvernele țării sunt datoare să aibă o atitudine precisă și energică. Să curme odată aceste urlete asurzitoare, cari nu mai pot impresiona pe nimeni. Guvernul cunoaște pe adevărații vinovați, să le aplice pedepsele ce li se cuvin celor cari uneltesc împotriva intereselor statului. Să umplă și cu ei beciurile poliției și temnițele Văcăreștilor — cum a făcut cu noi — și atunci vom vedea dacă le mai dă mâne să se

¹) Venn Rumänien einen Ehrgeiz darin sieht, eines der eibittersten Judenfolger der Welt nach Russland zu sein so mag Rumänien daran erinnert, dass der Zar tot sei und die Juden noch leben:

poarte, așa cum se poartă, căci „onoarea unei nații se întemeiază nu numai pe încrederea ce o merită (creditul ei) ci și pe frica ce o inspiră; deoarece nu trebuie să lase niciodată nepedepsite atacurile în contra drepturilor sale.“

Guvernele țării să nu abuzeze prea mult de răbdarea poporului, care — își poartă eși din fire, când e prea mult și acum, ca și la 1907.

Suntem blânzi, toleranți, dar niciodată lași, asta să și-o însemne bine jidanii — cari poate nu ne cunosc, dar sperăm că vor avea ocazia să ne cunoască. Ne place să trăim în pericol pentru că în pericol au trăit moșii și părinții noștri, cu funia aproape de gât, în pericol ne-am născut și noi și nu ne ferim de el.

Să știe Jidanii că violența chiamă violență. Ei prin cuvinte, noi prin fapte! Acei cari au voit să ne ucidă, vor fi uciși.

Nu vom cunoște piedeci și nimic, nu ne va putea opri în meșul nostru pentru că trebuie să se sfârșească cu anumite toleranțe proverbiale și trebuie luate alte măsuri, ca națiunea românească să nu fie mereu tulburată în dezvoltarea sa.

Acesta este cuvântul nostru, rostit clar și categoric ca toți să-l înțeleagă!

Decât pace zugrăvită, mai bine războiul crunt, mai curat și mai fericit este, spune Dimitrie Cantemir.

Ion I. Șerbu

† Traian Grozăvescu

Glonțul mișelesc al unei jidoavce perverse a culcat la pământ pe una dintre cele mai mari glorii mondiale și pe cea mai mare fală a neamului nostru, care ne-a făcut atâta cinste în fața străinătății. Jidoavca, soție talmudică, odată ce a simțit că-i scapă din mâini o comoară neprețuită, a amuțit pentru veci glasul cel mai vrăjitor al lumii de tenor amplu, sonor și limpede, ca clopotul de argint.

Neamul românesc a îmbrăcat haină de doliu pentru a petrece la odihna de veci rămășițele pământesti atât de scumpe ale marelui Grozăvescu.

Iar, răzburarea... va veghia!

— Vom reveni. —

„I. R.“

1.) „Jüdische Presszentraln Zürich“, 10 Jahrgang No. 430 din 21 Ian. 1927. Vezi pag. 1—2.

Maramureșul.

„Jădanii împănază toate satele maramureșene. Intreaga mișcare economică a satelor: prăvălii, măcelării, croitorii, ferăstraie pentru cherestea, lemnie, mănuirea ori căror produse etc. e acaparată de populația jădovească“.

„Toate cârciumile autorizate și clandestine din sate ca și din Sighet, își exercită cu cruzime distrugerea vieții și economiei naționale a Maramureșului, atacând astfel marea ca și mica proprietate a locuitorilor bășinași.“

„Imbrăcași în laibere lungi și lăsând să le atârne perciunii pe fețele lor soioase, te fac să crezi că ai fi într'o nouă Palestină. Purății și harării cei bătrâni, mișună dela un capăt la celalt al Maramureșului, după ce au alungat în lumea largă pe vitejii români, ai căror strămoși, în frunte cu Dragoș Vodă, au întemeiat țara Moldovei“.

„Despre legi românești aproape nici că se mai poate vorbi aici, în orașe ca și în sate, toate prăvăliile sunt închise în zi de Sâmbătă, rămânând deschise în schimb în orice Duminică sau sârbătoare legală, ori națională“.

Take Papahagi.

DIN INFERNUL MARAMUREȘULUI

Pentru dl. Ministru Goga

Cum operează un notar jidan într'o comună românească

Dacă cineva, fie el și numai ghi-citor în bobi, ne-ar putea asigura că d-l. Ministru de interne, are timp și bunăvoință și pentru citirea jebelor ce curg spre inima țării din Maramureșul ajuns în robie babilonică, atunci cugetul nostru s'ar îndrepta senin către țaranul Ion Mihali din comuna Moisei, spunându-i, „frate, dreptatea este aproape“. Dar cum această supoziție ocupă pe scara probabilităților locul cel mai din urmă, înăbușim iarăși în noi mușcând țărâna, strigătul de revoltă al aceluia care zi de zi se roagă lui D-zeu să nu se umple paharul răbdării.

Pe vremuri când nesiguranța traiului era mai mare, obiceiul trimiterea rugă la împărăție sau întâmpina pe Domn cu jalba în proșap și dreptatea se făcea. Azi când simțul de „legalitate“ și sistemul de organizație este atât de desvoltat, lumea și mai ales celor de sus cu greu le vine a crede că se mai pot întâmpla nedreptăți ca cea anunțată mai jos. Măcar că sub cârmuirea partidului poporului fiii țării ar trebui să simtă că la guvern se află „tătucu“. Dacă nu cumva acel „tătuc“ e mașter...

Citiți scrisoarea anexată mai jos și trimisă redacției noastre de către Ion Mihali din Moisei și dacă veți fi măcar puțin de tot cunoscători ai treburilor publice, veți șopti regretând printre dinți cu o compătimire neputincioasă același refren de „lasciate ogni speranza“. Ion Mihali, urmaș al vechilor descălecători de țară, trebuie să se înfățișeze pe 1

Martie la proces în fața consiliului de război din Cluj pentru că a rostit în cancelaria comunală în fața jidanului notar cuvintele: „rău am ajuns să ne facă streinii dreptate“.

Examinați voi toți cari nu sunteți nici jurați nici judecători, faptele lui Filip Rotschild, în șirele din epistola ce-o reproducem și spuneți fără teama de a avea vre-odată remușcări, dacă avea sau nu dreptate să spună aceste vorbe nevinovate Ion Mihali? Cu riscul evident de a ni-se imputa din nou că suferim de mania generalizărilor atragem din nou atenția bunilor Români că acest sistem de ploșnițerie nu inflige suferințe numai bieteii victime ci se repercutează asupra întregii noastre vieți economice. Și atunci de înzadar se schimbă guvernatorii la Banca Națională...

Pentruca strigătul acelora cari plătesc cu mizeria lor luxul stațiunilor balneare de peste vară, când pe coloane întregi zierele publică numele terminate în „stein“, „witz“ și „katz“ ale oaspeților ce-și întremează sănătatea, să se audă peste tot locul unde ochii citesc în ritm de pulsații ale unei inimi românești și pentruca acel optimist să aibă o desiluzie iar cel ce privește lucrurile real un nou motiv de a cresta o dungă pe răboj, publicăm în întregime și simplitatea ei sinceră scrisoarea amintită.

On. Redacție.

În comuna Moisei s-a făcut o bancă și o cooperativă a căror președinte este notarul Rotschild, care

este evreu. Contabilul de asemenea este evreu. La români nu voiește să dea bani din bancă decât dacă dă un car cu fân ori câte o găină. După fiecare mie de Lei împrumutătorul trebuie să cumpere și o acție de 120 Lei iar după trei luni dacă nu poate plăti suma împrumutată va cumpăra altă acție de 120 Lei după mie pe cari le cumpără mai târziu înapoi cu câte 50 Lei notarul. În schimb ajută eu bani pe jidani cari apoi îi dau românilor împrumut cu procente de 100% și pe ei nu-i silește să cumpere acții. Dacă omul are datorie la vre-o prăvălie (jidovească) îl face să dea cambii și cambia o dă băncii unde țaranul plătește procente mari și este silit să cumpere și acții

2. La noi în comuna Moisei sunt cel puțin 800 de zileri cari nu au de lucru deoarece notarul cere câte 100 de Lei pentru eșirea la lucru afară din comună; de aceea nici neguțătorii nu mai vin la noi după angajarea de oameni. Navem cu ce trăi astfel pentru că nu avem nici ce vinde iar cari avem vite nu căpătem bilete pentru a merge la târg până când nu plătim toată darea comunală. Noi nu avem de unde plăti până când nu vindem ceva. Și dacă nu putem căpăta suntem siliți a vinde vitele aproape de pomană la neguțătorii din comună cari sunt una cu Filip Rotschild notarul. Și ne iau halubele din casă, așternuturile și învăliitorile de pe copii pe cari le vând la jidani cu prețuri de nimic; astfel o haină care costă 1000 Lei ne o vinde cu câte 100 Lei, la jidanii ce face geschäft cu ele.

3. Văduvele cari au de primit o penzie pentru bărbații lor cari au murit în urma anumitor accidente de lucru, nu primesc această penzie până ce notarul nu subscrie chitanțele pentru care lucru cere câte o o găină ori ștergare ori ouă. Cu mâna goală n-au ce căuta la el că nu vrea să le subscrie.

4. Peste pădurile comunale, „Prezes“ este dl. notar și fiind în legătură cu comercianții jidani devastează aceste păduri fără nici o milă. Acestor comercianți le dă bilete pentru câte 100 metri cub. și scot până 2—300 metri cub., cât timp un om sărac nu poate primi nici 5 sau 10 metri cub, pentru ași putea repara o casă sau un grajd.

De toate acestea Regionala Silvică nu are nici o cunoștință. În anul trecut s-au tăiat 12 jugh. de pădure și anul crt. s-au mai tăiat 12 jugh. până acum fără ca aceasta

să fie aprobată de către Regionala Silvică.

5. Acest notar nu locuiește la noi în comuna Moisei ci la o depărtare de 12 Km. Vine în fiecare zi dimineața cu trenul de 8 și 1/2 iar după masă la ora unu părăsește biroul, se duce acasă. *Sâmbăta nu vine de loc în schimb duminica când vine la birou se poartă cu sătenii mai rău de cât ori când.*

6. Pentru o căsătorie afară de spe-

sele de birou mai ia încă câte 200—300 Lei dela tineri.

7. *Face contracte de cumpărare și vânzare și nu pune în contract toată suma banilor pentru ca să nu plătească procentele la Stat.*

8. *Pe mulți jidani îi scutește de armată punându-i la Biroul Populației în acte ce arată mai bătrâni și numai aceia fac armată cari sunt mai săraci.*

Pilde luminoase

Un părinte eternizează amintirea fiului său printr'o donație făcută L. A. N. C.

Moartea nemiloasă a răpit unui părinte pe băiatul său inimos, care în timpul scurtei, dar fericitei sale vieți a vibrat sufletește cu marile idealuri de desrobire a neamului românesc și a legii strămoșești de sub jugul apăsător al Israelului. Frageda sa viață, curățenia idealismului său juvenil, bunătatea și generozitatea sufletului său, erau strâns legate de mișcarea plină de avânt, căldură și energie tinerească a studentimei luptătoare, din falanga căruia trebuia să facă și el parte, mai târziu.

Dacă Atotștiutorul și Atotputernicul Dumnezeu a sortit altfel, înseamnă că a vroit să-l înalțe din noroiul greu al vieții, — și să-l așeze acolo, unde nu e grije și nici în tristare.

Dar părintele înțelegător, care totdeauna a pătruns intențiile curate și albe ale fiului său iubit, n'a înțeles să stingă memoria acestuia odată cu căderea lugubră a ultimului bulgăr de pământ, peste sicriul ce ascunde numai învelișul trecător a unui suflet copilăresc veșnic zămbitor.

Și de aceia a dat o luminoasă pildă de adevărată iubire părintească, de înaltă generozitate patriotică și de o minunată utilitate, sub raportul eficacității practice.

Nu a acoperit mormântul iubit cu flori, ce se vestejesc repede, — nu a făcut o danie la cine știe ce societate filantropică, unde banul nu întotdeauna e întrebuițat după voința donatorului; — ci a făcut o donație „Ligii Apărării Naționale Creștine“, în a cărei idealuri și tendințe s'a identificat sufletește acel fiu iubit, a cărui memorie, prin acest gest generos, s'a eternizat simbolic.

Fie ca acest exemplu minunat să scuture multe conștiințe ticăloase, ce lăncezesc într'o vinovată nepăsare!

Tânărului prieten, care ne-a pără-

sit atât de timpuriu, îi zicem un călduros și frățesc adio, până la revederea în lumea celor drepti, unde cu toții va trebui să dăm socoteala despre felul cum am știut să apreciem și să urmărim exemplul dat de iubitorul său părinte, căruia și pe această cale îi talmăcim adâncă recunoștință a tuturor celor ce s'au înfrățit într'u „Hristos, Rege și Națiune“!

Iată și textul actului de donație, pe care-l păstrăm ca o sfântă reliquie în archiva Comitetului Regional Cluj a L. A. N. C.

Fondul Ioan Popa

In amintirea fiului meu Ioan Popa, care în scurta lui viață a trăit cu

tot sufletul pentru realizarea idealului „Ligii Apărării Naționale Creștine“, subsemnatul, părinte al decedatului Ioan Popa fac o donațiune de 50,000 Lei (cinci zeci mii lei), care se va depune, începând dela 1 Martie 1927, în rate lunare de câte două mii lei la banca „Albina“ din Cluj, spre fructificare, pe numele dlui Prof. I. C. Cătuneanu dela Universitatea din Cluj.

Asupra capitalului va dispune pentru scopurile L. A. N. C. și anume pentru propaganda în alegeri. Dl Prof. I. C. Cătuneanu, în calitate de fruntaș al mișcării naționaliste creștine, luând în fiecare caz și pentru orice sumă înțelegere cu subsemnatul.

Dacă nu se ajunge la o înțelegere, dl Prof. I. C. Cătuneanu nu poate dispune de capital. Până la împlinirea sumei de 50,000 Lei, libelul de depunere rămâne la subsemnatul; împlinindu se suma, libelul va trece la dl I. C. Cătuneanu care-l va păstra în calitate de fruntaș al mișcării.

Asupra dobânzilor Domnia-Sa va putea dispune fără aprobarea mea, chiar înainte de a se fi împlinit suma de cinci zeci mii lei.

Cluj, la 20 Febr. 1927.

(ss) Nicolae Popa
prof., Calea Victoriei 118.

Procesele noastre

Isbânda noastră

In timp de 10 zile s'au desfășurat patru procese naționale din cari toți luptătorii au eșit învingători.

Dreptatea a triumfat pretutindeni, pentrucă glasul poporului e același la Tulcea ca și la Piatra-Neamț; la Cluj ca și la Câmpulung.

O singură conștiință, o singură inimă bate pretutindeni. Conștiința românească trezită la timp în fața unui pericol național.

*

9 Februarie 1927 Curtea cu juri din Tulcea judecă procesul de calomnie prin presă intentat de dl. prof. A. C. Cuza, președintele suprem al L. A. N. C., jidanului Gabriel Schäffer, redactor la „Curierul Israelit“.

Profesionistul minciunei și al calomniei, Gabriel Schäffer, lipsește dela proces. E apărat prin țărăniștul Georgescu, care pe baza unui certificat medical, cere amânarea

procesului până la însănătoșirea clientului său.

Apărătorul dlui Cuza arată că asemenea certificate se mai găsesc la dosar și cere judecarea procesului.

Curtea cu Juri judecă procesul și condamnă pe calomniator la 3 luni închisoare, 5000 lei amendă și șeasăzeci mii lei despăgubiri.

Dacă jidănașilor le mai convine meseria, n'au decât s'o facă înainte. *Glasul poporului va fi acelaș ori-când și ori unde.*

*

18 Februarie 1927. La Piatra Neamț se pronunță sentința în procesul turburărilor cari au avut loc în toamna trecută, când elevii Herghelegiu, Hudici și Bălănescu, au fost loviți și grav maltratați, din partea unui grup de 18 jidani.

Dintre cei 18 inculpați, 2 au fost achitați, neputându-se în de ajuns dovedi crima lor.

Ceilalți au fost condamnați, precum urmează:

La câte 6 luni închisoare: Ghidale Volf și I. Schiller. *La un an închisoare:* Sehor I. Schiller, S. Moisa și A. Pollack. *La 2 ani închisoare:* M. Leibovici, Burăch Siegler, D. Daniel, B. Catz, M. Haimovici, B. Jacobi, R. Seifer și L. Leibovici.

Judecata a mai condamnat solidar pe inculpați la 2 milioane lei despăgubiri către Ioan Herghelegiu și câte un milion de lei elevilor Bălănescu și Hudici.

Jidanii să ia aminte și să tragă învățături pentru viitor.

18 Februarie 1927. Studenții din Oradea în număr de 28 sunt aduși în fața Consiliului de războiu din Cluj, pentru că în iarna anului trecut au oprit reprezentarea piesei „Uriemberek“, cu tendințe filosemice, imorale și anticreștine.

Piesa se reprezenta pe scena teatrului, ce poartă numele M. S. Reginei, având ca director pe un anume Gross.

Această piesă cuprinde pasagii și expresii jignitoare. Se spunea că „Numai jidanii sunt gentlemani“ și „suntem mândri că suntem jidani, pentru că toate celelalte popoare sunt barbare“.

Consiliul de războiu găsind motivată acțiunea studenților orădani, a dat un verdict unanim de achitare.

19 Februarie 1927. Procesul elevului N. Totu în Câmpulungul Bucovinei. Procesul unui erou al „Generației Noi“. Erou, nu pentru că a ucis pe rebelul Falik, ci pentru că „atunci când îți pui în joc fericirea, viața, pentru îndeplinirea unei ținte ce ți-o cere obligațiunea cinstea, demnitatea, mila, iată ce va să zică eroism“.

„Căci înțelegem a fi erou, a-și da omul totul și viața pentru ceva sfânt, dar nu stând cu mâinile în sân, ci încercând cu hotărâre și dibăcie, toate mijloacele pentru dobândirea răului, pentru triumful ideii“.

N. Totu e din „generația de sacrificiu“. E din generația care-și are întipărit pe față disprețul morții.

Nimic nu-l oprește, nici beciurile poliției, nici închisorile Văcăreștilor.

Invinge sau moare!

Voința lui dărâmă orice obstacole, căci nu mai are timp de pierdut pentru că să convingă pe acei cari nu înțeleg în ce țară trăesc și cum trebuie să se poarte. Pe cei cari se opun, el nu-i menajează, el îi înlătură din calea lui.

Jurații din Câmpulungul Bucovinei au înțeles pe Totu. Ei nu l-au condamnat pentru că cel care apără demnitatea națională, nu este un infractor, nici criminal. Nu deserveste, ci serveste cauza și interesele națiunii.

Jurații au înțeles că din Bucovina peste Moldova, Basarabia și Maramureș, se întinde tragedia unui întreg popor, care-și trăește cu greu ultimele zile chinuite, în cele mai grozave torturi ale unei morți încete dar sigure.

Jurații dela Câmpulung au făcut dreptate și nu drept, cu care adeseori se face nedreptate.

19 Februarie. E zi de sărbătoare. Arcașii Bucovinei sunt în plină bucurie. E ziua procesului. Pe dealuri și coline aprind focuri în întinericul nopții. Buciumul răsună ca'n vremile străbune, ca'n zi de sărbătoare.

Neculai Totu a fost achitat. A triumfat o idee. A triumfat dreptatea.

Ion Delapoiand

Pentru statuia lui Porcu

— Viața este plină de încurcături și pe la răspântii străjuesc inevitabile, semnele fatale ale răului. Credința populară va înregistra deacum înaintea între aceste semne și pe domesticul dobitoc numit porc. Și îl va înregistra cu atât mai mult cu cât pentru a nu i-se uita nici când memoria, dl Brătianu a întreprins ca lui Al. Constantinescu să i-se ridice o statuie pe Calea Victoriei din București.

Cine a fost Al. Constantinescu? Un proverb spune, că „gura celor mici adevăr grăește“; eu pentru că să vă demonstrez acest principiu reproduc răspunsul ce mi-l-a dat un copil de clasele primare. Il întreb „ce fel de porci cunoști micuțule?“ „Porcii — spune el — sunt de mai multe feluri și anume; porc de atlas zoologic, porc de gospodărie rurală, și porc liberal sau de gospodărie publică“. Unde este acela care mai neagă că un nou mit este pe cale de a lua ființă?

Cei vechi personificau principiul răului sub diferite aspecte alegorice. Revoluționarii francezi au pus pe altar o femeie de moravuri ușoare, iar partidul liberal înalță porcului statuie de om. Prin acest fapt acea porcărie care începe cu micile șperțuri constantinești, continuă cu marile acte de binefacere ale fostului ministru de agricultură și se termină cu eternizarea în bronz a celui mai blestemat de întreaga societate I. O. V., își atinge culmea.

Dar în sfârșit de ce ne-am indigna? Dacă Egiptenii adorau crocodilul și nu căpătau pentru aceasta gălbenare, atunci de ce n'am adora și noi porcul mai cu seamă că pe noi nu ne-a oprit Moise. Pe acel porc care a posedat toate virtuțile publice și toate vițiile secrete și care în viața lui n'a cunoscut omenia după cum Newton n'a cunoscut femeia. Statuia aceluia

pentru care viața n'a fost decât un coteț, va străjui „în pace și onor“ pe Calea Victoriei sfidând cu obrăznicie idioată viața bucureșteană de babylon. Generații se vor mira trecând pe lângă ea de tocirea simțului moral al acestei epoci și din când în când cete de indivizi alcoolici trecând pe sub umbra ei își vor trage unul altuia cu ochiul și sub zâmbetul de hotelier provincial al lunei vor striga într'o latinească de ocazie către dobitoc: Ave „Porcus“!

De pe lumea cealaltă sufletul porcului va blestema în ocări familiare căpătâna care a inventat fatala idee a imortalizării lui, iar noaptea se va reîntoarce pe pământ ca și sufletul regelui din Danemarca, și va grohăi discret la timpanul dlui Brătianu șoptindu-i muștrător „et tu mi fili“!

Cicero spunea că gloria este cu atât mai mare cu cât vine mai târziu. Nici nu s'au uscat încă lacrimile de bucurie pe urma morții porcului și el primește statuie. Trăgând concluzia acestor două premise este mai logic decât un proiect financiar vintilist că gloria lui Const. P. îi ega-lează perfect cinstea.

Romanii aveau ca emblemă a vieții politice toga; noi vom adopta fiind mai naturaliști, un blazon medieval cu porcul pe el. Unde ești tu însă nenorocit sculptor, nemâncat de-o săptămână, care știicere cinci franci împrumut pe toate limbile globului și care în hainele tale de moda veacului trecut, te vei angaja să făurești cu briceagul tău rustic marea statuie ce va reprezenta porcul, după chipul și asemănarea omenească? Ești sigur că nu-ți va tremura mâna atunci când te vei apuca de această operă? În orice caz injecția încurajării publice îți lipsește.

Invalizi, orfani, văduve și moși împroprietăriți întru sărăcie și mizerie, vor avea ei curajul de a oprima

pentru totdeauna această evocare a lui „der Teufel“? Problemă ca și cea cu dansurile moderne. Pe porc îl urau toți dar se temeau de el și această teamă se pare că nu a dispărut încă. *Dacă îl vor avea însă, atunci să se știe că legitima apărare este și de orîin moral.*

Cr. Ureche.

Ce face Ministerul de Interne?

Am spus mereu că granițele țării noastre sunt deschise pentru toate haimanalele și scursorile țărilor învecinate. Am cerut întotdeauna stăvilirea puhoiului și expulzarea imediată a tuturor celor cari au venit în urma războiului.

Am arătat în repetite rânduri, cu date reale, că străinii și în deosebi Jidanii sunt într'un număr cu mult mai mare decât cum se crede. Astăzi organele oficiale ale statului confirmă cele spuse de noi.

Di Ministru de interne a spus dela înălțimea băncii ministeriale că numai în Maramurăș s'a constatat prezența a peste 70.000 indivizi cari nu sunt în regulă cu actele de stare civilă. Rabinii n'au avut timpul necesar să-i înzestreze pe toți cu acte de cetățenie română.

Di Inspector general administrativ, *general Polysu* însărcinat de ministerul de interne cu revizuirea listelor de cetățenie română pe întreagă frontiera de vest „a constatat că trăesc numai în orașele de pe frontieră peste 100.000 indivizi, fără nici o ocupație și fără nici un drept de stabilire în țară“⁽¹⁾

Tot în „Universul“ din 2 Februarie a. c. găsim că în decurs de un an, au intrat în țară, prin punctele de frontieră ale Bihorului, prin Episcopia Bihorului în special 64.964 străini. Dintre aceștia au părăsit țara numai 10.900. Restul de 54.064 au rămas în țară.

Ne întrebăm noi acum. Ce înțelege Ministerul de Interne să facă în fața acestor cifre pe cari le-au admirat organele autorizate? Va avea oare curajul — datorită o are — să arunce dincolo de granițele țării această masă de indivizi periculoși ordinii sociale?

Va căuta numărul străinilor și în Bucovina, Moldova și Basarabia?

Suntem curioși și așteptăm, cu încredere și cu nădejdea că se va face totul pentru asigurarea ordinii sociale și bunului mers al statului român.

(1) „Universul“ 29 Ian. 1927 Revizuirea listelor de cetățeni.

Mișcarea L. A. N. C. la Aiud

Un mănunchiu de 12 tineri studenți români, adânc îndurerați de marele dezastru ce pregătește neamul jidovesc — scumpei noastre țări au ridicat steagul deșteptărei naționale în județul Alba-Julia și au pornit prin comunele vecine Aiudului pentru a purta cuvântul de alarmă. Români noștrii, sătui de atâtea promisiuni deșarte și de atâtea ponegriri și înjurare reciprocă ce au dus în mijlocul lor partidele politice, încep a se reculege din toropeala ce-i apucase, și doresc și cer să audă pe purtătorii de cuvânt ai „Ligei“, singura organizație națională, care le este pe plac.

Ca rezultat al acestei propagande, este organizația „Ligei“ din comuna Ciuguzel, care s'a sfințit steagul în Duminecile trecute, și conferința aranjată pe ziua de 20 Febr.

Tânărul student Ioan Crișan a invitat din vreme pe Di Profesor I. C. Cătuneanu, care neputând participa din cauză de boală, a fost înlocuit de Di Ștefan Peneș, membru în comitetul de conducere al Organizației din Cluj. Primirea la gară s'a făcut cu steagul din Ciuguzel, de către cei 12 apostoli Studenți din Aiud și de către delegația comunei Ciuguzel.

La ora 3 p. m. sala Casinei române din Aiud — era complet populată de o asistență românească de toate gradele de cultură și de toate gradele de etate. Stud. Ioan Rațiu, deschide conferința salutând pe trimisul dlui I. C. Cătuneanu, și îl roagă să binevoiască a spune cuvântul Ligei în ce privește lupta noastră națională, de a fi noi românii stăpâni în țara românească.

Di Ștefan Peneș începe cuvântul, comunicând cauza care a împedecat pe dl profesor I. C. Cătuneanu să ia parte la această frumoasă manifestație românească mulțumește tinerimei Universitare, care i-a făcut o așa de frumoasă primire, care l'a salutat cu atât de bine simțite cuvinte, și care a adunat frumoasa asistență românească din Aiud și jur. Continuă apoi vorbirea spunând, că dacă războiul cu armele a încetat în 1918, având ca urmare că hotarele României se întind dela Nistru și până la izvoarele Tisei — și până la Dunăre și Marea Neagră și suntem stăpâni politici pe aceste hotare, — încă nu suntem deplin stăpâni pe viața economică a acestei țări, ba putem spune că suntem robi economici ai streinilor. Aici

vorbitorul face deosebirea între streini creștini cu care putem trăi ca frații, dacă se supun legiurilor țării, dacă respectă statul și orânduelile românești și voesc să fie fii credincioși ai țării românești, și între streinii necreștini — Jidanii — care n'au nimic comun cu românii, ba nici șederea lor în țară nu este sta-tornică, acest neam blăstămat de Dumnezeu având de scop să ne jefuiască și să ne robească.

Pentru ca noi românii să fim stăpâni în țara românească, trebuie să luptăm ca și comerțul, meseriile, industriile și finanțele să fie în mâna Românilor. Pentru a ajunge acest ideal, trebuie să ducem o luptă grea — mai grea ca cea din Franșee, — unde aveam un dușman văzut, pentru că pe terenul economic avem dușmani nevăzuți, jidovii sau jidoviții, care nu știm când și de unde te lovește. Cunoscut fiind de toți, că în România, jidovii au cele mai mari uzine, cele mai mari și cele mai numeroase case de comerț, ateliere, și instituțiuni financiare se pune întrebarea, prin ce mijloace i'am putea determina pe jidani să nu le mai placă apa la noi și deci, să plece?!

vorbitorul recomandă două mijloace și anume:

1. Slujbașii să vegheze cu ochi ageri, tot streinul ce și face apariția prin comunele noastre și așa cum vine, tot așa să-l expedieze!

2. Ca românii să le dea pace jidovilor, dar pace neturburată, să nu le calce pragul dughenelor sau al atelierelor, să nu le vândă nici să cumpere dela ei ceva! Vor zice mulți că aceasta nu se poate, vorbitorul însă le explică și modalitatea cum. Românii bogați, cu copii să-și dea din ei pe unii la comerț și la meserii ca să avem noi comercianții și meseriașii noștrii acolo unde cârciumele comunale sunt arendate la jidani, să se facă cooperative și să le ia românii în arendă. Acolo unde sunt negustorii jidani să se facă cooperative sau să se aducă negustor român și dela acesta să și cumpere cele de lipsă.

Dacă nu-i vom scoate în felul acesta pe jidani din România, vor face din țara noastră ceia ce au făcut din puternica și din bogata Rusie. Indeamnă pe cei de față la muncă, la bună înțelegere, la disciplină și solidaritate, iar pe cărturari, ca să ducă cuvântul adevărului mai departe și să lumineze po-

porul românesc asupra pericolului jidovesc.

După această conferință, care a fost gustată și înțeleasă de toți cei de față, a urmat constituirea comitetului local. V. președ. I. Rațiu, secretar: I. Crișan, cassier: N. Moise, controlor: Tr. Ocnean. În comitet: Iust. Savu, I. Șuteu, Sil. Beldean, Sim. Pușcariu, Ar. Sâncel, Romul

L. A. N. C. își face datoria

Turneul dlui deputat Dr. V. Pop în Satu-Mare

Dacă cine-va înțelege să-și facă datoria, de a răspunde așa cum trebuie mandatului ce i-s'a încredințat de către alegători, unul dintre aceștia este și Dl Dr Valeriu Pop, deputat de Satu-Mare.

Dovadă că Dsa își respectă cuvântul dat înainte de alegeri, este faptul că în repetite rânduri a vizitat diferite centre ale județului căutând să pătrundă adânc în durerile poporului român din acest județ, robît în special economicește, de jidani.

Dl deputat Dr Valeriu Pop, însoțit de Dl Miron Șerbu, stud. Acad. Com.; a sosit în ziua de 12 Februarie în Satu-Mare, fiind întâmpinați la gară de o delegație a Comitetului județean al org. L. A. N. C., compusă din Dnii Dr. Tr. Burcuș și Dr. Bretan.

După-ce s'a comunicat programul serbărilor, în ziua următoare au plecat la Negrești împreună cu Dnii Dr Tr. Burcuș și Dr Bretan. Au asistat la serviciul divin și după terminarea lui, toți locuitorii acestei mari comune s'au adunat în curtea școlii. Vorbește Dl Dr Burcuș spunând poporului că Dl deputat nu și-a uitat de ei și ținându-se de cuvânt, vine iarăși în mijlocul lor spre a le arăta cum și-a făcut datoria acolo, în Sfatul țării. Luând cuvântul Dl Deputat Dr V. Pop mulțumește călduros mulțimei pentru sprijinul ce i-l-a dat în timpul legerilor, asigurându-i de tot sprijinul dsale. După această arată în linia generale activitatea celor 10 deputați ai L. A. N. C., în parlament. S'a primit mai multe jalbe din partea sătenilor nedreptățiți.

În ziua de 14 în sala cea mare a primăriei din Satu-Mare Dl Dr V. Pop a ținut o întrunire în fața unui public numeros și select.

Dl. Prof. Barbu preș. org. jud. a L. A. N. C., deschide ședința, mulțumind Dlui Pop că a venit în mijlocul românilor adevărați din acel oraș.

Lupean, Iul. Săbăduș. Locul de președinte a rămas să se completeze ulterior. Tineretul și Ligiștii din Ciuguzel cu drapelul au condus pe delegatul Ligei la gară, cântând pe drum imnuri naționale. Urmează ca tineretul să facă organizații în tot județul, iar după Paști să țină adunări mari.

În aplauzele mulțimii ia cuvântul Dr Pop, care printr'o cuvântare magistrală arată pericolul ce-l prezintă pentru națiunea românească, elementul jidovesc, și cere concentrarea tuturor forțelor pentru combaterea răului.

De-aici în ziua următoare s'au îndreptat către Baia-Mare unde s'a ținut o frumoasă întrunire în fața intelectualilor și țăranilor strânsi în mare număr în sala teatrului. Deschide adunarea păr. protopop A. Anca din Baia Sprie, care în cuvinte calde salută pe distinsul oaspe.

la cuvântul Dl M. Șerbu care arată mulțimei că în curând se va judeca la C-lung procesul elevului N. Totu.

În decursul vorbirii este întrerupt des de mulțime, care strigă „cerem achitarea“ Citește o moțiune primită cu aplauze de mulțime pentru a se citi în fața juraților de Câmpulung.

Vorbește dl Alexandrescu din Baia Sprie care protestează contra faptului că prof. de liceu Chira din Baia Mare fiindcă a pedepsit pe elevul jidan Gáll, care a refuzat să

cânte în cor „Pe al nostru steag“, a fost maltratată în localul liceului de tatăl elevului Dr medic Gáll care s'a năpustit cu o furie de tigru asupra prof., lăsându-l în nesimțire.

Luând dl dep. Dr. V. Pop cuvântul spune că pentru deputații L. A. N. C. nu există o ședință a parlamentului în care să nu ia cuvântul spre a arăta toate nedreptățile ce se fac românilor născuți iar nu făcuți, silind pe acei de la putere să facă dreptate. Distinsul vorbitor este ascultat cu mult interes și este viu aplaudat.

La Copalnic. Mănăstur, fiind zi de târg, s'a strâns lume multă care la început auzind că este vorba de un deputat, a început să ceară lămuriri asupra noii legi a impozitelor cari s'au urcat, la de 3 ori ca înainte.

Vorbește dl Pop arătând că această justă îngrijorare a muncitorilor pământului a fost reprobata de dânsul într'una din ședințele Camerii, arătând că țăranii nu-și pot ascunde venitul (pământul vitele etc.) cum ascund băncile cele mari și deci ar trebui luate măsuri de protecție și nu de apăsare pentru țăranii. Vorbește dl M. Șerbu, care expune parte din programul L. A. N. C. și arată legile cari trebuie să fie aduse pentru binele neamului românesc.

Pretutindeni solii Adevărului și ai Dreptății au fost primiți cu un entuziasm de nedescris, pentru că s'au convins cu toții că L. A. N. C. ne fiind un partid, nu merge în mijlocul țăranilor numai în timpul alegerilor, ci ori de câte ori nevoile populației românești o cer. Coresp.

Dl Bogdan Duică către Opinia publică

(Extrase din „Românii și Ovreii“, București 1913)

„Să lăsăm înspre noi jidovii chiar dacă ar voi și D-zeu, nu voim noi, nu putem noi voi să ne sinucidem“. (pg. 51) deci

„Noi trebuie să recucerim dela Ovrei; chestia unde vor pleca ei, nu merită nici grija unei minute“. (pg. 67) căci

„Nu le putem da Jidanilor decât petecul de pământ igienic și creștinește convenit pentru toți câți din țărână ieșit-am și în țărână, ne vom întoarce“ (pg. 207), pe ei „Toate națiile îi ajută... iată de ce se împuternicesc jidanii“ (pg. 142) iar odată puternici — „Nimic nu satisface pe Jidani mai mult decât puțința de a fi cârmuitori de nații cel puțin în presă dacă nu în parlament“ (pg. 133) Și acum i-am putea întreba...

„Sunteți voi cei proști, sau ne credeți proști pe noi? (pg. 199).

„Moldoveni... Istoria voastră a fost plină de lei nației noastre; fi-veți voi numai ciolane de lei?“ (pg. 147).

O precizare

Un cetitor de rea credință al revistei noastre a încercat să pervertescă înțelesul unei fraze din articolul „Benito Mussolini“. III. Dictatura“, publicat sub semnătura mea, în No. 8 din 15 Februarie. Vorbind accidental, despre Napoleon, am amintit în acest articol, că: „a fost un ambițios, care a fost în stare să-și părăsească Italia, iar mai târziu, după ce a ocupat-o cu armatele franceze a furat o mulțime de obiecte de artă ale patriei sale“. Necunoscutul rău voitor a încercat să-l inducă în eroare pe dl Consul al Republicii Franceze din Cluj, pervertind înțelesul frazei de mai sus în sensul că: „Napoleon a furat cu armatele franceze o mulțime de obiecte de artă“. Pe un cunoscător al limbii românești, interpretarea aceasta îl va isbi ca tendențioasă și cu totul lipsită de un temei serios. Totuși reaua credință interpretează fals, fapt pe care-l regretăm infinit.

Noi, nici odă tă nu am avut intenția să calomniăm glorioasa armată franceză, care, pe lângă eroismul ei neîntrecut, a dat strălucite dovezi de cavalerism ostășesc în cea mai înaltă accepție a eticii militare, fără a se preta nici odată la jafuri, tâlhării și furturi pe cari le-a executat spre exemplu armatele germane, chiar și în timpul recentului războiu mondial.

Franta pentru noi înseamnă o aliată mare, generoasă și nobilă, pe care noi o admirăm, cu trup și suflet. Ne-am adăpat, generații de-a

rândul, la izvorul civilizației galice, care a găsit în România un teren fertil de înrădăcinare și propagare a marilor idealuri panlatine.

De aceia, repetăm, interpretarea răuvoitoare ne-a cauzat multă durere. Dăm expresia sincerilor noastre regrete.

Dar am fi foarte fericiți dacă exemplul nostru ar fi urmat și de publicațiile franceze, cari se bucură de aceeași libertate a scrisului și care neconstrânse de nimeni, ca și noi, ar putea să reacționeze contra tuturor încercărilor de-a invenina relațiile prietenești dintre România și Franța, prin calomniile, injuriile și insultele debitate, bineînțeles numai de către o „anumită“ fracțiune a presei „franceze“, la adresa Suveranului și a prestigiului nostru național. Campaniile de ponegrire, duse în contra țării noastre la Paris, nu vor putea însă nici odată să răcească iubirea noastră plină de căldură și sinceritate față de nobila Franță.

Fie ca gestul nostru să fie un bun augur în tendința de-a înlătura orice atac dușmănos sau agresiv, care taie în prestigiu țările noastre.

Rugăm pe dl Consul al Republicii franceze, să binevoiască a lua act de această declarație a noastră și să binevoiască a primi totodată asigurarea sentimentelor noastre de înaltă considerație, pe cari îi le păstrăm.

Caius Bardoși
Prim-redactor.

In tren

Călătoream spre casă cu nerăbdarea în suflet și cu vâjăitul trepidăției în urechi.

Compartimentul era aproape gol; două persoane culcate la cele două extremități, susăiau într-o alternanță comică, asemenea unor cantori ce-și răspund unul altuia din strană, pe glasuri diferite. Câte o oprire bruscă îi făcea din când în când să-și ducă capul la geam, și după ce ochii lor tulburi desciprau cu multă greutate numele stației, recădeau din nou în somnul de mai înainte.

În apropierea Teiușului, tocmai când mă pregăteam să dorm, auzii pe culoar zgomot de bagaje și pași îndesați; ușa se deschise și în pragul ei își făcu apariția un domn bine îmbrăcat și o doamnă elegantă. Cei doi din compartiment treziți pe

neașteptate, căscău niște ochi neprietenoși, a căror înțeles se putea lămuri sub forma cuvântului „ocupat“, care însă, nu putea fi rostit din cauza locurilor libere. Noii veniți se instalară pe canapeaua din față, fără a lua în considerare aceste priviri xenofobe, și domnul, după ce-și așeză bagajele pe polița de deasupra, aprinse o țigaretă cu un aer foarte liniștit.

Examinai pe cei doi pasageri cu curiozitate. Doamna avea o talie zveltă, ochi cenușii, și un păr care aducea mult cu culoarea bronzului. Tenul moale, pâlea din ce în ce în bătaia luminii tremurătoare și contrasta cu rochea întunecată și cu blana de pe umeri, pe care o păstra sub pretext că-i era frîg.

Domnul era înalt, cu umerii eșiți,

fața scofălcită și nasul subțiat în vârf. Ochii răspândeau culoarea neastămpărului și se furișau prin mărcinișul sprâncenelor, ca doi carbuni aprinși pe un ogor pârjolit. Buza dedesubt încăleca pe cea de sus, și colțurile guii trăgeau în jos, ca niște brazde lungi, curbate la mijloc. Fizionomia lui, voltairiană părea decimată de scepticism, și dacă obrăznicia privirii n'ar fi fost atât de pronunțată, ar fi trecut drept una din figurile veacului.

Mă înteresea deopotrivă el, cât și ea. El, pentru că mi se părea enigmatic, ea, pentru că e o femeie și femeile înflăcărează imaginația, mai ales când călătorești. În timp ce îi cercetai, mă trezii deodată cu ceva în cap, care era gata să-mi strice frizura; era o valiză căzută de pe poliță. Această întâmplare mă împrieteni cu ei. El își ridică valiza și își ceru scuze, iar ea, după ce-și muștră bărbatul pentru neprevăderea sa, îmi adresă câteva cuvinte cari nu se uită ușor. Mă întrebă apoi cu un surâs special dacă lovitura a fost puternică? Li răspunsei că, e dispus capul meu, să sufere toate intemperiiile dacă interesul deaproapelui o cere. Zicând acestea, luai servieta de pe canapea și o pusei la loc. Ea zâmbi și bărbatul ei, găsind de cuviință să facă la fel, schiță o strâmbătură care voi să pară cu orice preț amabilă.

— Sunteți student? mă întrebă el, descoperind la colțul butonierei mele insigna.

— Da dle.

— Și luați și dvoastră parte la acele numeroase manifestații, cari propovăduesc un ideal absurd și contradictoriu cu spiritul veacului nostru?

— Imi dați voce, replicai eu, înainte de toate idealul nostru nu este absurd, pentru că deșteptarea națională corespunde ideologiei secolului al XX-a care a trezit atâtea națiuni; în al doilea rând, principiile umanitariste cari colindă lungul și largul Europei, nu te pot împede să-ți cureți casa de insecte, când acestea păcătuiesc împotriva igienei și-ți vatămă sănătatea.

Cuvintele mele produsă o impresie neplăcută asupra tovarășului meu de drum. Trăsăturile feței i se adânciră în semn de nemulțumire și spațiul dintre sprâncene i se zbârci. Soția lui, care mă privise un timp oarecare cu simpatie, se întunecă de asemenea.

— Imi pare că uiți dle, zise ea deodată, că rasa semită a dat mulți oameni de seamă, dintre cari unii adevărate celebrități. N'am decât să amintesc pe Heine, pe Bettauer, pe Schmitzler . . .

— Recunosc doamnă, răspunsei, dar arta lor e de cele mai multeori mincinoasă și prea miroasă a pistrii; sensualismul obscen pe care-l dezvoltă în operele lor, poate sluji drept o substanță afrodisiacă. Singur Heine a fost profund și original, dar lipsa sa de caracter, care a atras asupra lui ura și disprețul poporului german, nu desminte de loc că în vinele sale curgea sânge evreesc, chiar după ce s'a botezat.

Bărbatul simțind că soția lui perde terenul de sub picioare, preluă el frânele discuției.

— Anatole France recunoaște că civilizația Europei, fără iudaism, n'ar fi dobândit stimulentele necesare pentru propășire, zise el pe un ton ridicat, ca și când în dosul acestui nume s'ar putea adăposti toate negliabiile Talmudului.

— Anatole France, este un mare iubitor al anticității și faptul acesta îl muple de considerații față de toate acele popoare cari au trăit în vechime. El admiră în Evrei, expansiunea lor pe rotogolul pământului; nu ține seamă însă, de mijloacele nedemne cu cari au pus stăpânire pe industrie, comerț, scoțând din cuprinsul lor cinstea și omenia.

— Judeci cam pripit dle, interveni companionul meu, pe care începea să-l treacă nădușelile. Să discutăm chestiunea mai serios, mai obiectiv.

— Primesc sub o condiție, zisei, cuprins de o neașteptată bănuială.

— Care?

— Să-mi spuneți de ce naționalitate sunteți?

Mă privi un moment zăpăcit, ca un animal prins în capcana unei lumini prea puternice.

— Sunt evreu, bălbâi el în jet.

— Da? făcui eu mirat, măsurându-l de sus până jos; în cazul acesta nu mai putem sta de vorbă.

I-am întors spatele și am plecat, convins fiind că un jidan ese totdeauna prost dintr'o discuție, mai ales când vrea să pară obiectiv.

Ionel Neamțiu.

Feriți-vă de

„Anumita Presă“

Cea dintâi Instituție de sănătate din Țară

(Vezi Szinház és társaság 26 Dec. 1926, p. 18).

Cetim în revista sus numită, că ar fi pe cale de a deveni așa ceva în urbea noastră. Și să vedeți un pasagiu unde se face reclama edificării acestei minuni. Spunem direct pe românește ca să cruțăm spațiul; „(12 Septembrie 1926 p. 16) neurologie, hidro-electrologie, hidroterapie, medicopedagogie (dela noi) interne, externe, ginecologie, chirurgie și pe deasupra... Parcă ar fi la un târg de vite unde un reprezentant al rasei circumcise ar vinde brice și mai dă ceva pe deasupra.

Să nu neglijăm titlul reclamei: „Când un om poartă în fălci o jumătate de milion“. „Trei milioane în patru cutiute“. Dar nimeni nu ne spune cât este intrarea la panoramă. Poate mai târziu, când va fi gata, de pe balcon ne va anunța cineva în mod stereotip același lucru și vom ști ce ne costă.

Să trecem la partea practică. E vorba de sănătatea cetățenilor cari au milioane. Că ar fi singurul loc unde s'ar găsi radiul. Oare Bucureștiul n'ar avea ambiția să lucreze cu un element rar? Tot aici găsim poza directorului acestei Instituții formidabile, a drului Mátyás Mátyás, cu ochelarii pe nas, cu ochii cari parcă nu pătrund prea adânc, cum de obicei în atari cazuri nu pătrunde nici bisturiul?! Noi credem că tot el a comandat și formula de

recomandare a minunei amintite, care din punct de vedere stilistic caracterizează o rasă de oameni?

Restul, altă socoteală. Dar să cităm și să ne răfuim cu îndrăznețul care a scris ce urmează: „*bolnavii cari au căutat în zadar pe toți doctorii țării și cari s'au vindecat în sanatoriu*“... Apoi „și în dosul acestei formidabile realizări, și dezvoltări stă un om, în jurul căruia s'a creat un nimb veritabil (?) este drul Mátyás Mátyás, directorul sanatorului Park. Mai departe; „Sub supravegherea Domniei Sale stau toate secțiile sanatoriului, sub direcțiunea lui a devenit sanatoriul într'un timp scurt extrem de vestit, și de numele și știința lui se leagă vindecarea hecatombelor de oameni“. Mai amintește în alt loc, că profesori universitari conduc aceste „secții“. Nu știm despre ce profesori e vorba. Dar, iudeule, să nu cutezi să-ți închipui, că ar fi dela Facultatea românească din Cluj!? In acel caz ne vom răfui așa cum știm cu modesta-ți persoană. Știm că iudeii prin prezența lor murdăresc locul pe unde trec. Dar catedrele noastre, ocupate de adevărați săvanți le vom apăra cu toată demnitatea și nu-i admitem nimănu să-i amestece în reclame de bălciu, cu atât mai puțin în reclame cari miroase a usturoi.

Infrățirea Românească

Știri din Alba-Iulia

În orașelul Uioara notarul comunal Iuliu Rusu(?) a făcut acte de cetățenie la vre-o 50 de jidani, și a prelungit dreptul de ședere în țară la o sumedenie de streini. Cu astfel de oameni la administrație greu se va scăpa bietul popor românesc de lepra jidovească. Domnul Iustin Sava are cuvântul!

În închisoarea statului din Aiud sunt vre-o 690 de condamnați. În această închisoare sunt următoarele ateliere:

Atelier de tipografie exploatat de un anumit Ligner. Atelier de țesătorie și croitorie exploatat de un anumit Béla Görög, care pentru un pașaport era cât pe aici să scoată din slujbă doi Români de treabă. Atelier de pantofărie exploatat de banca „Gorunul“, cu meșterul Neumann. Atelier de împletit coșuri, exploatat de un anumit Kralik. Atelier de lăcătușerie și lemnărie exploatate tot de streini. Curat ca la stâna

fără câni! Oare până când să mai dureze tutela aceasta streină asupra neamului românesc? De observat că în fruntea acestor închisori este directorul Emil Neamțu, care înainte de câți-va ani vorbea cu Românii cu ajutorul interpretului. Dl. Ioan Rațiu are cuvântul!

La administrația financiară din 32 funcționari numai 8, zi opt, sunt Români — restul streini — cu ocaziunea angajării de noi funcționari, tinerii români cu bacalaureat au fost respinși, dar în schimb au fost angajați streini fără calificare — Dl. Ioan Suteu are cuvântul!

Cunoaștem pe Dl. prefect Dr. Cușuța, om integru și român la suflet și tocmai din aceste motive, nu înțelegem, că sub autoritatea Domniei sale se petrec cele de mai sus! Să nu fie Dsa în stare să schimbe cu elemente românești această moștenire vitrigă, care numai cinste nu ne face? Așteptăm să vedem!

INFORMAȚIUNI

STUDENTEȘTI

Noul comitet al Soc. Acad. „Petru Maior“. Societatea Academică „Petru Maior“, din Cluj, și-a ales următorul comitet, pentru anul academic 1926—27. Președinte: *Vasile Novanu*; vicepreședinte: *Dumitru Ivan*; secretar general: *Victor Medrea*; cassier: *Ciosa*; bibliotecar: *Ion Șerbu*; vice bibliotecar: *Cornel Ivan*; controlor: *Ilie Daniil*; arhivar: *Roxin*; econom: *Bulz*; secretari: *Mesaros, Crișan și Zaprațan Mircea*. Noul comitet își are un frumos program de muncă, între cari remarcăm: formarea și funcționarea „cercului de studii“; baterea unei plăci comemorative în amintirea studentului Petrovici, ucis mișelește de către bandele săcuesti în timpul revoluției din anul 1917; serbarea jubileului de 65 ani de existență; editarea unui almanah jubiliar și alte puncte importante pentru viața studentescă. Urm noului comitet deplină izbândă în sforțările pe cari le va depune pentru realizarea acestor puncte.

INTERNE

Corespondenții ziarelor din Capitală pentru Basarabia.

Pentru ziarele „Adevărul“ și „Dîmineața“: **Avrum Terziman**.

Pentru „Indreptarea“ și „Viitorul“: **Ilic Renert**.

Pentru „Universul“: **Avrum Jidăreanu** fost **Maurmeister**.

Pentru „Cuvântul“ și „Lupta“: **Nuhim Teisanu**.

Afară de aceste simpatice nume mirositoare a usturoi și a lipsă la cântar, mai sunt dnii *Landau, Benoni* și *Orester*. După câte ni se pare, de acelaș sânge cu cei dintâi, la cari se mai adaugă și dl. **M. Reiff**.

Voii să cunoașteți ce-i în Basarabia? Ce se petrece acolo, cum o duc țaranii și ce fac Jidanii? Adresați-vă acestor corespondenți cari își au sediul la Chișinău.

*

Moscova și Chișinău. Cetim în „Străjerul“ din Brăila, cu data de 30 Ian. 1927, că „Rul“ publică următoarea statistică a populațiunii din Moscova: Ruși, 600.000; Jidani, 971.000; Armeni, 74.000; Chinezi, 24.000! Deci la o populație totală de 1,701.000 sunt 971.000 jidani.

Totuș faptul n'ar trebui să ne mire prea mult. N'avem decât să ne coborâm dela Moscova ceva mai jos și vom găsi în Chișinău 240.000 Jidani și 60.000 Creștini. Exact de patru ori cât Creștinii. Dar cealalte orașe? Nu sunt ele oare în aceeaș situație? Consiliile comunale din multe orașe ale României nu sunt ele oare formate numai din străini? Și dacă acesta e adevărul, guvernele țării ce măsuri înțeleg să ia? Sau poate vor să ajungem ca aceste măsuri să fie luate de popor? Noi nu le-am stătui, dar lăsăm lucrurile să-și urmeze calea lor.

*

Abraham Tanner din Câmpulung. Auzim lucruri tot mai urâte. Din Basarabia ca și din Maramurăș, din Moldova ca și din Bucovina.

În Câmpulungul Moldovenesc peste 5000 de muncitori români se află în ghiarele jidanului Abraham Tanner, gerentul Casei bolnavilor. În cel mai românesc județ nu s'a găsit un singur român să fie pus în fruntea acestei instituțiuni. Pentru ce oare? Ni-ar putea spune dl director al Casei bolnavilor? Pentru ce chiar Abraham Tanner? Unii spun, că pentru că e averescan. Noi ne rezervăm dreptul de-a reveni.

Amintim totuș, că acest jidan dă ajutoare nepermise Coreligionaiilor săi și refuză să plătească Românilor ajutorul ce li-se cuvine.

De altfel Inspectorul Muncii din Cernăuți a cerut înlăturarea lui în timp de 24 de ore. Pentru ce n'a fost înlăturat? Vom vedea altă dată, când publicul românesc se va convinge cum se lucrează în ținuturile unde a pătruns boala jidovismului corupător.

EXTERNE

Jidanii părăsesc Palestina!

„Tems“—ul din Paris aduce știră că dintre 120.000 de coloniști jidani, bogat înzestrați, au început să fugă zilnic sute și mii, așa încât în prezent nu au mai rămas decât 12000. Munca, asiduă și productivă, nu le convine. Le trebuie atmosfera parazită din sălile de burse, unde, cu o șurubărie infernală și secretă, pot storce aurul atotputernic din naivii muncitori goimi.

Iată, deci, se verifică din nou teza: *eliminarea tuturor jidanilor*. Cum? Prin colonizare forțată. Unde? În

Madagascar, Uganda, Polul Nord sau Polul Sud. După liberă alegere. Însă continentele și țările lumii sunt însetate după reîntoarcerea cinstei, moralei și austerității ancestrale. Ceeace, fără eliminarea jidanilor e imposibil. Memmento!

*

Antisemitismul a izbucnit și în Anglia. Până acum eram obișnuiți să vedem în Anglia sectaristă și protestantă o țară, în care judaismul este simpatizat. Unii politicieni, ca Lloyd George de pildă, își făceau adevărate titluri de glorie din manifestul lor filosemitism. Însă așa se vede că nici în Anglia nu se întâmplă toate așa, cum ar vrea „politicianii“.

Astfel „*Jewish Chronicle*“ din Londra, în cel mai recent număr publică foarte revoltat, o informație senzațională (reprodusă în „*Weltkampf*“ din Ianuarie 1927), excluderea tuturor jidanilor din „*Surrey Golf-Klubb*“. Astfel elita națiunii engleze înțelege să se izoleze tot mai mult de neamul izraelit. Ei privesc pe jidani ca aparținând unei rase streine și primejicioase.

Această informație se sfârșește cu o vagă profetie pesimistă, în care se ascunde, cu greu, îngrijorarea. Ce va fi dacă aceste prime izbucniri ale antisemitismului englez se vor lăți pe tot teritoriul Mării Britanii și a Dominionurilor ei?

Le răspundem noi: lumină și dreptate!

*

Ita. (Weltkampf, Ianuarie 1927). Această ciudată împerechere de 3 litere cuprinde denumirea unei noi mașini infernale a tendinței de dominațiune panizraelite. Inseamnă „*Lüdische—Nachrichten—Agentur*“. (Ita). Are 160 de corespondenți, cu birouri secrete de informații politice. Toate cealalte agenturi telegrafice de presă sunt obligate să-și prezinte corespondența acestor birouri, care exercită o censură severă. Nici un act politic, care ar putea avea urmări serioase în viața economică și financiară, nu se poate comunica, fără aprobarea misterioasei „Ita“. Astfel jidanii află toate evenimentele importante ale lumii. Numărul celor ce primesc știri prin „Ita“ e: 10 milioane de jidani! Și când te gândești, că s'a înființat numai în 1919. Evoluăm!